
Maandelijkse aflevering van: VITA MARINA

- losbladige zeebiologische documentatie.

Uitgave: Stichting Biologia Maritima, Den Haag.

17e jaargang; nr. 9 (september 1967).

Inhoud: 11 pagina's (pag. Mariene Biologie Algemeen 19 t/m 22; Kopotigen 7 en 8; Register 9 t/m 11; Varia Maritima 107 en 108).

7128

Register.

Bij deze aflevering van Vita Marina ontvangt u de laatste aanvulling voor het nieuwe, t/m 1966 bijgewerkte, register.

Zoals u reeds in Varia Maritima 97 (april 1967) heeft kunnen lezen is het de bedoeling dat het oude register, uitgave jan. 1966, uit de documentatie wordt verwijderd en vervangen door het nieuwe register (tabkaart 25).

Zie ook pagina Register 1, uitgave april 1967.

Veel minder haring in de Noordzee.

Visserijbiologen uit verschillende Noordzee-landen zijn verontrost over de teruggang van de haringstand in grote delen van de Noordzee. Als gevolg van de zeer zware bevissing is een groot deel van de oudere haring, die voor aanvullende larvenproductie moet zorgen weggevangen.

De vangsten in de zuidelijke Noordzee zijn de laatste jaren bijzonder teleurstellend. Werd tussen 1955 en 1960 ongeveer 40 procent van de haring in de centrale Noordzee weggevangen, biologen van het Rijks Instituut voor Visserij Onderzoek (RIVO) in IJmuiden hebben berokkend dat sinds 1963 ruim zestig procent van deze haring in de netten werd verschalkt. Ook de zware bevissing in de noordelijke Noordzee, waar de vangsten de laatste jaren sterk zijn toegenomen, zal de komende jaren weer to dalende vangsten leiden omdat in verhouding steeds meer jonge vis, door hoge "sterfte" van de ouderdieren wordt gevangen.

Een klein aantal biologen wijt de dalende vangsten in de paaige-

VITA MARINA - zeebiologische documentatie.

Varia Maritima 107
september 1967.

bieden van de zuidelijke en centrale Noordzee aan een klimaatswijziging in de afgelopen twintig jaar. Een lichte stijging van de zeewatertemperaturen zou de paairijpe haringen boven de drie jaar uit de zuidelijke Noordzee naar noordelijker gelegen paaiplaatsen verdreven hebben. Volgens deze theorie worden de noordelijke haringscholen, waarop thans vooral de Hollandse Nieuwe jacht is gericht, versterkt met vissen van zuidelijke herkomst.

De Nederlandse visserij-deskundigen op het RIVO onderschrijven dit niet helemaal. (Zij houden ook rekening met de voortdurend toegenomen visserij-intensiteit van een groeiende moderne vloot met betere vangmethoden.

Ook merkproeven en rassen-onderzoekingen van diverse haring-scholen geven volgens de RIVO-biologen geen enkele aanwijzing voor een invasie van zuidelijke haring op de noordelijke paaiplaatsen.

In de herfst van 1963 is in de Noordzee een sterke jaarklasse haring geboren. Noordzee-haring wordt op driejarige leeftijd volwassen. Ongeveer tachtig percent van de vangst in de zomer van 1966 bleek uit die driejarige haring te bestaan. Een bewijs voor het vroegtijdig wegvangen van steeds jongere vis. De totale vangst van de Nederlandse vloot, 106 duizend ton in 1964, daalde in 1965 naar 73 duizend ton en naar 60 duizend ton in 1966. Een dieptepunt sinds 1945. Ongetwijfeld was dit mede een gevolg van een toemende visserij op tong. Vele schepen keerden de haringvangst de rug toe. Maar zelfs als men deze teruggang in de bevissing door de Nederlandse schepen berekent, is de totale vangst in de Noordzee lager dan verwacht.

Proefvisserijen op haringlarven hebben aangetoond dat de 1964-jaarklasse slechts ongeveer een kwart is van de sterkte van de jaarklasse 1963. Dit betekent voor de visserij dat de aanvulling van de haringstand met de driejarige consumptie-haring in 1967 slechts vijftwintig percent van die in 1966 zal zijn. De IJmuidense biologen trekken de conclusie dat de omvang van de haringstand in de centrale en de noordelijke Noordzee in 1967 in totaal ongeveer 73 percent zal zijn van die van 1966. Overigens zullen in 1967 ook weinig tweejarige haringen in de vangst te verwachten zijn. De totale haringvangst uit de Noordzee is van 500 duizend ton in 1946 tot 1.4 miljoen ton gestegen. De vangst in de centrale Noordzee vertoonde slechts een lichte stijging, terwijl die in het zuidelijke gebied terug liep. Na 1963 is de vangst in de noordelijke Noordzee snel opgelopen van 500 duizend naar een miljoen ton.